

Kaposfest Times

IV. évfolyam 3. szám, 2017.05.18.

„Amit én csinállok, az legyen vagy hideg, vagy meleg, ne ilyen mindenkinek tetszeni vágyó.”

Interjú Bősze Ádámmal

Antikvárius, műsorvezető, zenetudós és médiaszemélyiség: Bősze Ádámot sokféleképpen ismerjük, de most egy teljesen új oldaláról fog bemutatkozni. A Kaposfest közönsége minden nyáron tapasztalja, ahogy a fesztivál műsorvezetőjeként megadja a klasszikus zenei koncertek alaphangulatát. Egy vidám koncert után született meg az ötlet, hogy kipróbálja magát egy eddig nem létező műfajban. Így jött létre Bősze Ádám zenei stand up estje.

Hogyan jött az ötlet, hogy belevágj ebbe a projektbe?

Frankl Péter a tavalyi Kaposfesten az egyik jobban sikerült konferálási sorozat után – talán éppen az ő koncertjén volt – odajött hozzám, és azt mondta: figyelj, Ádám, ha te ebből csinálnál egy estet, akkor én ott nagyon szívesen zongoráznék. Ez komoly inspirációt jelentett számomra, ráéreztem, hogy lehet valami a dologban.

A fesztivál támogatói:

Kaposvár

A formáját tekintve úgy kell a műsort elképzelni, mint egy hagyományos stand upot?

Nem tudom, milyen a hagyományos magyar stand up, nem jártam még soha a Dumaszínházban, és nem is szeretnék utánozni senkit. De igen, úgy kell elképzelni, hogy nincsen semmi más, csak duma, kétszer negyvenöt-ötven percen keresztül, közte szünettel. Viszont annyiban mégsem stand up a szó hagyományos értelmében, hogy lesz benne egy-két filmbejátszás például. Bakikról, amikről televíziós felvétel született, vagy arról, amikor a Bartók Rádióban röhögőgörcsöt kaptam. Ezek olyan pillanatok, amiket nem tudok reprodukálni, viszont mindenkinek nagyon tetszett, akinek megmutattam. Egy másik sajátosság, hogy az én estemen nem kell kikapcsolni a mobiltelefont, ugyanis szeretnék lehetőséget biztosítani a közönségnek, hogy üzenetet írjon előadás közben. Terveim szerint ez megjelenik majd egy kivetítőn – természetesen telefonszám nélkül –, úgyhogy nyugodtan meg lehet írni, hogy dögunalom, menjen innen, meg ilyenek. Én ezekkel nagyon szeretek szembesülni, tulajdonképpen az egész koncepció innen jött. Az egyik inspiráció a Kaposfest volt, a másik pedig a Bartók Rádió reggeli műsora, ahol elég sok hallgató megfogalmazza, hogy miért utál engem. Ez az elején még nagyon bántott, azt akartam, szeressen mindenki, mindenkinek meg akartam felelni, mindenkinek tetszeni akartam. De egy idő után rájöttem, hogy ez tök hülyeség, mert a hallgatónak igenis szíve-joga utálni engem, és ezt jelezni is akár egy üzenetben. Ugyanezt szeretném reprodukálni a színpadon.

Milyen közönségnek ajánlod az estedet?

Számomra az ideális közönség a Kaposfest közönsége, mindenütt olyat szeretnék. Az egy beleváló és nyitott társaság, de persze tudom, hogy ott is vannak, akik nem kedvelnek, és ez nem is baj. Nyitottság és némi zenei műveltség kell ahhoz, hogy az est poénjai üljenek a tisztelt hallgatónál. Emlékszem egy-két mélyrepülésre a tesztelőadások során. Amikor ott ülnek előtted az emberek, és te érzed, hogy nem vagy jó formában, épp ezért egy mosolyt sem látsz az emberek arcán, na az azért horrorisztikus. De azt gondolom, jó lesz ez. Egyébként az sem fog bántani, ha belebukok. Az is egy visszajelzés lesz.

#szeretnekahallgatók néven indítottad el a Facebook-oldaladat. Mit gondolsz azokról, akik naponta írnak neked levelet a műsoraid kapcsán?

Nagyra értékelem a Bartók Rádió azon hallgatóinak csoportját, akik írnak és kifejezik azt, hogy miért nem jó, amit csinálok. Van az a fajta visszajelzés, amiből lehet tanulni, és én ezt szeretem. Múltkor egy hallgató valami olyasmit írt, hogy: „Tisztelt Bősze úr, hallhatóan hosszabb szabadságot vett ki, ami Önre nyilván pihentetőleg, ránk nyugtatólag hatott. Ha van még szabadsága, bátran vegye ki, ahogy ma mondják, ez win-win szituáció.”. Ragyogóan meg volt fogalmazva, hogy tünés innen, ezt nem kellene csinálni. Én ezt ma már nagyra tartom, de emlékszem, amikor elkezdtem rádiózni, még nagyon zavart.

Hogy tanultál meg együtt élni ezzel?

Hozzászoktattak. Elég gyakori volt, nem volt más választásom. De emellett persze pozitív visszajelzések is érkeznek, csak ezeket nem olvasom fel, mert az szerintem elég ciki lenne.

Mennyi üzenetet kapsz egy nap?

Ez változó. Ha olyan adás van, amiben tényleg jól érzem magam, és sikerül bevonnai a közönséget is, akkor reggel hat és tizenegy között biztos érkezik öt frappáns negatív üzenet. Van olyan is, ami nem tűr nyomdafestéket, aztán van egy sor politikai, ezekkel nem foglalkozom. Annak viszont nem örülök, ha nincs negatív üzenet, mert az számomra azt jelenti, valamit langyosan csinálok. És amit én csinálok, az legyen vagy hideg, vagy meleg, ne ilyen mindenkinek tetszeni vágyó.

Az elmúlt időben előfordul emberközelibb, harsányabb viselkedés is a klasszikus zenei koncerteken. Te követed ezt az irányt?

A klasszikus zenei élet kicsit olyan, mint a katolikus egyház, ahol én hosszú éveket töltöttem. Nagyon erős a hagyomány, és az emberek szeretnek a régi keretek között maradni. De ez is változik, látom a Kaposfesten, hogy egyre inkább lazul, fiatalodik. Részemről ebben semmi tudatosság nincs, én ezt az irányt csupán követem. A fesztivál közönsége nagyon nyitottan vesz mindent, azt is, ami nem tetszik, és ezt meg is mondják. Ott azért nem nagyon lehet elszaladgálni az emberek előtt. Kimegyek, és azt mondják, hogy Bősze úr, ez elég olcsó volt, ez így nem jó.

A Kaposfesten debütál az stand up ested. Utána mik a terveid?

A kaposvári bemutató után szeretnék turnéra indulni, ellátogatni kisebb klubokba, nagyobb színházakba, bárhova, ahova meghívják. Akár tíz-húsz fős közönség előtt is szívesen fellépek, nem akarok rögtön a Müpába menni, szeretném, hogy sokan megismerjék ezt a műfajt. Lehetőség szerint először körbejárnám a vidéket. A nagy tervem pedig az, hogy minél hamarabb megtöltse az előadás a Müpa nagytermét. Aztán pedig ugyanezt megcsinálnám németül és angolul is.

Készítette: Lesták Zsófia

A 8. Kaposfest fellépői

Rovatunkban minden héten bemutatjuk a Kaposfest egyik fellépőjét, akiről a szokásos életrajzi adatok mellett különleges információkat is megtudhatnak.

Kohán István

Mit jelent az Ön számára a kamarazene?

„A kamarazene nekem mint zenésznek egyfajta személyiségteszt. Egy próba, egy koncert alkalmával sokszor könnyebben kiderülnek egyes személyiségjegyek, mint akár egy hosszabb beszélgetés során. Rögtön rá lehet érezni, hogy a másiknak milyen humora, hozzáállása van. Mennyire hajlandó a kompromisszumra, mennyire ragaszkodik a saját elképzeléséhez. Rendszerint, ha valakivel a zenében megtaláljuk a közös hangot, abból egy nagyszerű barátság is kibontakozik, de néha van olyan, akivel tíz perc együtt-játék után pontosan tudom, hogy az illetővel minél kevesebb időt szeretnék együtt tölteni. Szerencsére az utóbbi nagyon ritka. Ha kamarazenére gondolok, nem igazán a művek vagy konkrét koncertek jutnak eszembe, hanem emberek és az az egy-két megismételhetetlen pillanat, amit átéltünk együtt. Mindig, amikor a színpadon azt éreztem, hogy sikerült elkapni egy olyan pillanatot, aminek az emléke be is vésődik életre szólóan, azon koncertek után a közönség visszajelzéséből is érződik, hogy ezt ők is pontosan érezték, hogy ez ma különleges volt. Tavaly a Kaposfesten, amikor Farkas Gáborral csináltuk Mozart Kegelstatt Trióját, ő annyira eltalált a próba során egy melléktémát, hogy a mai napig, ha csak felidézem, könnybe lábad a szemem. És ez nem koncert volt. Ez is a szépsége a kamarazenének, hogy állandóan hatunk egymásra, mindig változik, és nem tudhatjuk, mikor talál el minket egy-egy igazán szívbe markoló pillanat. Tavaly sok ilyet élhettem át a Kaposfesten, remélem idén sem lesz másképp.”

Kohán István, „a klarinétvilág új hőse” (The Clarinet)

Kohán István klarinétművész Budapesten született, itt kezdett el édesapja vezetésével hangszerén tanulni. A Bartók Béla Konzervatórium különleges tehetségek osztályába járt, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen folytatta tanulmányait. Posztgraduális képzését Japán híres zeneoktatási intézményében, a Tokyo College of Music-on végezte. Jelenleg ezen az egyetemen tanít, és Tokióban él.

A klarinétművész igazi díjgyűjtő, ugyanis összesen tizenöt verseny huszonnégy díját tudhatja magáénak. Nemzetközi karrierjét a Kobayashi Ken-Ichiro zsűrielnökletével fémjelzett 11. Tokiói Zenei Verseny megnyerésével indította el 2013-ban. Két évvel később a 84. Japán Zenei Versenyen is első helyezést ért el, valamint a közönségdíjat is elhozta.

Olyan neves zenekarokkal lépett színpadra, mint a Tokyo Philharmonic Orchestra, a New Japan Philharmonic Orchestra vagy a Kioi Sinfonietta, illetve olyan karmesterekkel, mint Antonio Mendez, Berkes Kálmán, Kazuki Sawa, Toshiaki Umeda, Masahiko Enkoji vagy Shigeo Genda.

Széles klasszikus zenei repertoárja mellett improvizációval, valamint zeneszerzéssel is foglalkozik. Édesapja klezmer muzsikusként, a zsidó népzene így ősi nyelv számára, továbbá műveire nagy hatással van a magyar népzenei hagyomány is.

Kohán István tizenhét éves volt, amikor Baráti Kristóffal először együtt játszottak, aki már akkor is nagyon különleges és rendkívül tehetséges zenésznek tartotta. „Ezen a hangszeren nehéz egyéni hangot megütni, de neki egyedi játékmódja van, melyben megjelenik a beszédmódja is.” – mesélte róla. „Sokat beszélgetünk, karrierről és az életéről is. Végtelenül nyitott, kereső típusú személyiségnek tartom, ami számomra rendkívül szimpatikus egy művészenél.”

Kohán István tavaly is részt vett a Kaposfesten, idén pedig augusztus 19-én, a délelőtti koncerten lép fel, ahol Brahms Klarinét Trióját fogja előadni Zarina Shimanskayával és Várdai Istvánnal közösen.

Testvérünk, Rippl-Rónai

Mármint fesztivál-testvérünk, Kaposváron. Évek óta formálódik, és érezhető volt, hogy egyszer csak előjön valami olyannal, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül.

Most megtörtént. Így néz ki:

A fesztivál logóját Kiss Miklós, az egyik legtehetségesebb és legismertebb grafikus-képzőművész készítette. Olyan logót alkotott, melyben szavak nélkül is minden benne van. Modern, de a múltból építkezik. Vizuálisan nem „kapkod”, mégis elképesztően dinamikus. Egyszerre része a magaskultúra és a trendiség. Letisztult, de közben rengeteg információt ad át. És miközben ezeket teszi, összetéveszthetetlenül Rippl-Rónai. Mindent tud, amit egy 21. századi, modern logónak tudnia kell.

Annak pedig külön örülünk, hogy az új logó elkészültével párhuzamosan maga a fesztivál is elért oda, ami célul volt kitűzve: a szó legnemesebb értelmében vett, élvonalbeli közművelődési rendezvényé vált. Egyszerre élménypark, színes kulturális kavalkád, amatőr és professzionális művészeti találkozó, edukációs programsorozat, és magaskultúra keveréke a Rippl-Rónai fesztivál. A programstruktúrában minden érdeklődő megtalálja a neki való élményt, nincsenek időkitöltő „kamu”-programok.

A rendezvény programját a Ripplfeszt.hu oldalon teljes egészében megtalálják, mi most csak egy-két csúcspontra szeretnénk felhívni a figyelmet.

Kiállítások terén mindenkinek ajánljuk az „*In Memoriam Makovecz Imre*” tárlatot, mely az egyik legteljesebb életműbemutató az eddigiek közül. A kiváló kaposvári *Fényhangár* produkció szervezésében három napon keresztül zajlik a Fényfestő Fesztivál, mely egy fiatal, de dinamikus fejlődő művészeti ágat, a fényfestést mutatja be az érdeklődőknek. *Zenei* téren a Karthago együttes, Lajkó Félix, Malek Andrea, a Blahaluisiana, a Belmondo, a Žagar, és még tucatnyi más fellépő gondoskodik a szórakozásról. Emellett pedig rengeteg kisebb-nagyobb volumenű, minőségi kiegészítő program is várja az érdeklődőket.

A Rippl-Rónai fesztiválon keresztül is megerősítve látjuk azt a 2010 óta hangoztatott véleményünket, hogy az „élményvadászok” számára Kaposvár ideális célpont! Érdemes május

25-28 között is néhány napra odalátogatni, és a szervezett programok mellett felüdítő sétát tenni a gyönyörű Zselicben, vagy körbeciclizni a Kaposváriak Balatonjának mondott Deseda-tavat.

És hogy tovább fokozzuk a Rippl-Rónai életérzést, figyelmükbe ajánljuk Kaposvár specialitását, a Rippl-Rónai tortát!

A süteménynek némi Kaposfest kapcsolata is van, hiszen Bolyki György fesztiváligazgató kereste meg Segal Viktort és Pataki Ádámot, hogy alkossanak meg egy süteményt, mely a világhírű kaposvári festőművész nevét viseli. A kétféle csokoládés, meggyes, bodzás-citromos édesség egész évben kapható az Eleven Kultúrbisztróban (Kaposvár, Ady Endre utca 10.)

Akinek pedig kedve van a tortát otthon elkészíteni, annak a Magyar Konyha segítségével a pontos receptet is meg tudjuk adni. (Eredeti cikk: www.magyarkonyhaonline.hu/receptek/riplronai-torta)

Rippl-Rónai-torta

Pataki Ádám receptje (16 szeletes)

KAKAÓS JOCONDE PISKÓTA

HOZZÁVALÓK:

- 85 g tojás (kb.1,5 db tojás)
- 38 g mandulaliszt
- 38 g Koronás Porcukor
- 65 g tojásfehérje (kb.2 db)
- 18 g Koronás Kristálycukor
- 25 g liszt
- 8 g kakaópor (22-24%-os)
- 18 g vaj

ELKÉSZÍTÉSE:

A tojásokat a porcukorral habosra verjük, majd hozzáadjuk a mandulalisztet. Megolvasztjuk a vaját, majd elkeverjük a mandulalisztes keveréssel. A tojásfehérjét a kristálycukorral habbá verjük. A kakaóport szárazon összekeverjük a liszttel. A felvert tojásfehérjehabbal ellazítjuk a tojásos keveréket, majd óvatosan belekeverjük a kakaóporos lisztes keveréket. Szilikonos sütőpapírral fedett lemezre kikenjük, és 220-240 °C-on 6 percig sütjük. Hűtés után kiszúrjuk.

MEGGYZSELÉ **HOZZÁVALÓK:**

- **350 g** meggy
- **100 g** bodzaszörp
- **32 g** citromlé
- **7 g** Pektin X58
- **4 g** Koronás Kristálycukor

ELKÉSZÍTÉSE:

A meggyet pürésítjük, hozzáadjuk a bodzaszörpöt és a citromlevet. Felforraltjuk, hozzáadjuk a pektinnel elkevert kristálycukrot, majd újból felforraltjuk. Kerek formába kiöntjük, dermedni hagyjuk, kifagyasztjuk.

CSOKOLÁDÉMOUSSE **HOZZÁVALÓK:**

- **300 g** csokoládé (64%-os)
- **420 g** tejszínhab (33%-os)
- **40 g** zselatinmix (zselatin és víz 1:5 keveréke)
- **90 g** tojássárgája (4-5 db)
- **53 g** víz
- **65 g** Koronás Kristálycukor

ELKÉSZÍTÉSE:

A csokoládét 55 °C-ra felmelegítjük. Elkészítjük a zselatinmixet. A tojássárgáját habbá verjük, majd lassan belecsurgatjuk a kristálycukor és víz felforralt elegyét. Még melegen beletesszük a megduzzadt zselatinmixet, és kihülésig habosítjuk. A tejszínt tejfölsűrűségűre felferjük. A csokoládéhoz hozzákeverjük a tojássárgás keverék felét, majd a tejszínhabot, és végül a maradék tojássárgás krémet.

A TORTA ÖSSZEÁLLÍTÁSA:

A piskótalapot vékonyan megkenjük olvasztott csokoládéval, és hűtőben megdermesztjük. A csokoládémousse felét rátesszük a piskótára. Ráhelyezzük a meggyzselét, majd a maradék mousse-t is ráhalmozzuk. Kenőkéssel vagy habkártyával egyenesre simítjuk, fagyasztóban dermedesztjük.

(Fontos, hogy a képen látható módon legyen a meggyzselé ráhelyezve a piskótára: ne érjen ki a sütemény széléig, mert akkor a rétegek csúszkálni fognak egymáson! Bolyki Gy.)

DÍSZÍTÉS **HOZZÁVALÓK:**

- csokoládé
- kakaóvaj
- mascarpone chantilly
- kakaóbabtöret

MASCARPONE CHANTILLY

HOZZÁVALÓK:

- **500 g** tejszín (33%-os)
- **100 g** mascarpone sajtkrém
- **50 g** Koronás Kristálycukor
- **1 rúd** vanília

ELKÉSZÍTÉSE:

A még fagyos tortát csokoládé és kakaóvaj keverékével (70-30%) szórópisztoly segítségével lefűjjük, vagy kakaóporral megszórjuk. A mascarpone chantillyt előző nap elkészítjük. Itt az alapanyagokat csak simán összekeverjük. Dekorálás előtt habbá verjük. Nyomózsák segítségével gömböket nyomunk a torta szélére. Kakaóbabtörettel megszórjuk. Mascarpone chantilly helyett vaníliás tejszínhabbal is díszíthetjük.

Jó étvágyat!

A fesztivál támogatói:

Kaposvár

